

הל, קורדל (1871-1955)

(Cordell Hull) מדינאי אמריקני. ב-1907-1921 וב-1923-1931 היה הל חבר בית-הנבחרים בושינגטון וב-1931-1933 היה סנטור. בממשלו של הנשיא רוזולט היה הל שר החוץ (1933-1944). נסיונו בבית-הנבחרים ובסנט לא הכשירוהו לתפקידו כשר החוץ. בשנים שלפני מלחמת-העולם השנייה התעניין הל בעיקר בבעיות הסחר בין-לאומי וביחסים עם מדינות אמריקה הלטינית. עניינו בסחר בין-לאומי הניע אותו להתנגד לחרם על קשרי כלכלה עם גרמניה ולהגדלת המכסים על יבוא מגרמניה, אף שבמאי 1933 הביע את הסתייגותו מהן באוזני שגריר גרמניה בושינגטון, הנס לותר. בדרך-כלל נמנע הל מלהתערב במה שנחשב בעיניו לעניינה הפנימי של גרמניה, ואולם, הוא הסכים להחזיר ב-15 בנובמבר 1938 מברלין את השגריר האמריקני היו וילסון, במחאה על פרעות 'ליל הבדולח'. כול שנות כהונתו כשר החוץ התנגד הל להנהיג הקלות בתקנות ההגירה לארצות-הברית. הל היה שר חוץ בימי המלחמה, שבהם שקעה השפעת משרדו. הוא הקדיש את עיקר מרצו להכנת היסודות לארגון האומות המאוחדות אחרי המלחמה, ועל כך הוענק לו ב-1945 פרס נובל לשלום. את הטיפול בבעיות ההצלה והפליטים השאיר לאנשי משרדו, במיוחד לברקנריג' לונג. כאשר העמיד אותו שר האוצר הנרי מורגנטאו בדצמבר 1943 על כך שמשד החוץ מחבל בהעברת מידע על גורל היהודים באירופה ובמאמצים להצלתם, התברר שהל אינו מעוניין בדברים אלה ואינו יודע עליהם. הקמת ה'ועד לעניני פליטים' הוציאה את הטיפול בענייני הצלה מידי משרד החוץ. בנובמבר 1944 התפטר הל מטעמי בריאות, ובמקומו בא אדוורד סטטיניוס, שהיה נמרץ יותר ומעוניין יותר בגורל הפליטים היהודים.